

Zonder dat ze het afgesproken hadden, waren ze naar een tafeltje gelopen dat wat verborgen achter in het restaurant stond. Ze wisten dat ze allebei redenen hadden om liever niet opgemerkt te worden. Toen Marwan een cheeseburger bestelde, had ze hetzelfde gekozen en hij had niet gewild dat ze betaalde.

Ik heb je uitgenodigd, had hij gezegd.

'Weet je', zei hij terwijl hij in zijn cheeseburger beet, 'vroeger dacht ik dat alle zwarten kroeshaar hadden. Maar jij hebt sluik haar.'

Onwillekeurig streek ze met een hand over haar haar dat tot in haar hals lag.

'En ik dacht altijd dat alle blanken blauwe ogen hadden en Noord-Afrikaanse jongens niet met hun tengels van de meisjes konden blijven', zei ze plagerig.

Hij grinnikte, maar opeens werd hij weer ernstig.

'Je zult toch geen problemen krijgen omdat je bij mij bent?'

Onwillekeurig gleed haar blik over zijn schouder door het restaurant.

'De anderen zijn naar Charleroi gereden. Vanavond is het geen probleem. Maar als ze eens wisten...' Alsof hij opeens te zwaar was geworden, legde ze haar cheeseburger op het dienblad.. 'Ze zouden het niet pikken.'

'Mijn vrienden ook niet.'

'En Malika?' Het was eruit voor ze het besepte. Ze was de naam nooit vergeten.

Hij wuifde de naam met zijn hand weg zoals hij een vervelende mug zou verjagen.

'Ik heb haar aan Jamal gegeven', zei hij.

Mavela schoof naar de uiterste rand van haar stoel en boog zich naar hem toe.

'Gegeven?'

'Jamal is een goede vriend. En Malika...' Hij knipte met zijn vingers. 'Zij klitte aan me als een magneet. Ze verstikte me'

'Heeft ze dan nooit iets voor jou betekend?' vroeg Mavela ongelovig.

We hebben mooie uren gehad', zei Marwan. Hij staaarde dromerig naar zijn cheeseburger.

'Maar dat is nu voorbij.'

'En Malika werd zomaar verliefd op Jamal?'

'Wie heeft het over verliefd worden?' deed Marwan luchtig.

'Het zijn toch maar spelletjes.'

Meteen was Mavela op haar hoede.

'Ben ik ook een speeltje?' Haar ogen klemden zich vast aan zijn ogen. Als ze een aarzeling of een leugen zag, kon ze beter opstaan en weggaan.

'Nee', zei hij. 'Al vanaf de eerste seconde dat ik je zag, wist ik dat het anders was. Op een wonderlijke manier ben je in mijn hoofd geslopen en je bent er nooit meer uit verdwenen. Het was waarschijnlijk beter om je te vergeten, maar het lukte me niet.'

Hij streelde met zijn wijsvinger over de rug van haar hand. 'Denk je echt dat ik voor een onenightstand zoveel moeite zou doen? Dat ik voor een spelletje een pak slaag van jouw vrienden zou riskeren?'

Ze knikte gerustgesteld.

'En jij?' Hij drukte zijn vinger nu hard op haar hand en leunde over het tafeltje naar haar toe.

'Ik?'

'Wat beteken ik voor jou?'

Ze nam zijn hand en bracht die naar haar mond.

'Zou ik hier zijn als ik niets voor jou voelde?' antwoordde ze met een vraag. Ze draaide zijn hand om en drukte haar lippen in de muis van zijn hand. Ze keek hem aan, lachte en legde zijn hand weer op tafel.

'Straks wordt hij koud', zei ze. Ze nam haar cheeseburger en zette haar tanden in het brood.